

[Lone Dybkjær]

politiet, men kun sige, at det radikale venstre afviser de tre forslag, der er til behandling i dag.

Jeg skal komme med nogle enkelte bemærkninger til dem, når jeg har sagt noget om de tre overordnede punkter, vi har til debat, nemlig havnearbejderne, 15 timers reglen og vejrliget.

Om det første, havnearbejderne, synes jeg, det er glædeligt at konstatere, at der er et meget bredt flertal herinde i folketinget, der er enig i, at det er en overenskomststridig strejke, og dermed også i, at havnearbejderne må gå i arbejde. Under den forudsætning vil jeg godt opfordre ministeren til måske tydeligere end ellers at tilkendegive, at hun er villig til at tage en ny forhandling med parterne med henblik på at nå en løsning om fastere ansættelsesforhold på havnene. Men det er under den klare forudsætning, at havnearbejderne går i arbejde.

Der er en stor overkapacitet. Vi diskuterer, hvor stor den er, men omkring 60 pct., og der er jo ingen, der har forestillet sig, at hele dette spørgsmål var klappet og klart og løst, så der ikke var nogen overkapacitet den 6. marts 1983. Men arbejdet skal altså i gang, og der skal påbegyndes nogle forhandlinger, fordi forholdene, som de er i dag, er uholdbare. Hvis ikke det sker, må man i øvrigt sige, at så er der ikke ret mange, der kan kalde sig havnearbejdere efter 6. marts 1983, for så går al handel uden om Danmark, og så kan man sige, problemet kan risikere at løse sig selv ad den vej, men det var vel ikke det, vi ønskede.

Så er der spørgsmålet om 15 timers reglen og positivlisten. Hvis man er lidt mild i orden – og det skal jeg så være – kan man sige, at det har haft en lidt usikker start, og jeg mener, at en af vanskelighederne her er, at der ikke findes noget reelt talmateriale. Der er ingen, der ved, hvordan forholdene er omkring de supplerende dagpenge, hvordan de udbetales til de forskellige grupper, og hvordan ordningerne er rent statistisk set. Det gør naturligvis også positivlister og andre begrænsningslister – jeg skal også komme ind på socialdemokratiets – vanskelige at lave, og jeg skal derfor opfordre arbejdsministeren til med det samme at få nedsat en arbejdsgruppe, der hurtigt kortlægger dette område om supplerende dagpenge.

Vi kan håbe på og have tillid til, at det lykkes med positivlisten, men vi har ingen sikker viden om det, fordi vi ikke har nogen sikre tal, og jeg mener, det er helt afgørende, at vi i løbet af den kommende måneds tid eller to får kortlagt dette område og får nogle tal på bordet. De er helt nødvendige at have, og jeg vil naturligvis gerne have arbejdsministerens kommentar også til dette.

Om vejrligsbestemmelserne vil jeg sige, at dem opfatter det radikale venstre – det gjorde vi også, dengang loven blev vedtaget den 16. oktober 1982 – som et overenskomstspørgsmål. Vi mener ikke, det hører hjemme i dagpengeloven, og vi håber, at arbejdsmarkedets parter finder frem til løsninger på dette felt. Men naturligvis er det nødvendigt at overvåge udviklingen.

Så nogle kommentarer til de enkelte forslag. Først til socialdemokratiets. Jeg må sige, at jeg mener faktisk ikke, at 16 timers reglen løser problemerne. Jeg mener, at 16 timers reglen blot flytter grænserne for, hvornår det kan betale sig at have arbejde, og hvornår det ikke kan betale sig at have arbejde. Jeg kan godt forstå det udspil, den socialdemokratiske gruppe er kommet med, og jeg skal lade være at kaste mig ind i debatten om ændringsforslag i form af lovforslag på det tidspunkt, da vi behandlede loven, men jeg mener bare, at forslaget løser ikke problemerne, og det gør det bl. a. ikke, fordi vi ved, hvor kompliceret hele situationen er, og derved vil der være nogle grupper, der lukrerer på det, og nogle grupper der ikke lukrerer på det. Efter socialdemokratiets forslag vil der for en lang række grupper vedkommende være nogle, for hvem det ikke kan betale sig at arbejde 16, 17, 18, 19 timer, eller hvor meget det nu kan dreje sig om, fuldstændig afhængig af, hvordan situationen er på det enkelte område.

Jeg tror, at det vil vise sig, når vi får dette materiale kortlagt – hvad jeg altså håber vi får, og som jeg mener er helt nødvendigt at have, for at vi overhovedet kan diskutere dette fornuftigt – at det måske er helt andre løsninger på dette område, der kan vise sig at være de mest hensigtsmæssige, når det kommer til stykket. Der kan være tale om, at man skal tidsbegrænse, hvor længe man kan have supplerende dagpenge, eller der kan være tale om, at man i højere grad anvender, jeg tror, det er § 59, stk. 3, som vist lastopta-